

Két Fehér-tó is várja a természetjárókat a megyében

Őshonos élővilág és az ökoturisták

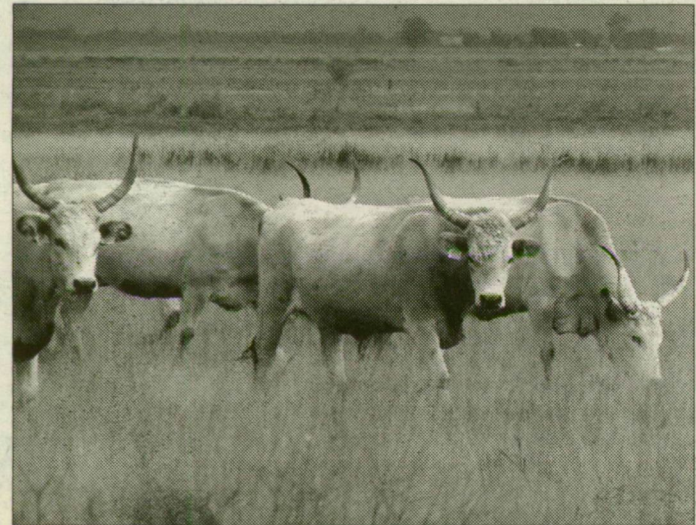
Német turisták napokat képesek ülni a kilátóban, fészkeléshez készülő, ritka madarakat fotózva. De egyre inkább a magyarok is, mondja egy nemzeti parkos szakember. A Magyar Turizmus Zrt. az idei évet a zöldturizmus évének nyilvánította, megyénkben több izgalmas, nemzetközileg is számon tartott helyszín is várja a látogatókat.

Néhány éve még csak mintegy ezer, szakvezetést is igénylő vendég keresett föl minket, tavaly már négyezren voltak. További ezrek nem kértek szakvezetést – beszél a zöldturizmus ugrásszerű növekedéséről *Ábrahám Krisztián*, a Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság pusztaszeri tájvédelmi körzetének oktatási referense. Helyszín: a szegedi Fehér-tó melletti Tisza-völgyi bemutatóház – mely a tájvédelmi körzet különféle területeinek élővilágával ismerteti meg az érdeklődőket –, illetve a két és fél kilométeres tanösvény. Ezen haladva a látogatók – szakvezetéssel – bepilanthatnak az országosan híres Korom-szigetre, ahol nyolcszáz danka-, és mintegy száz szerencsésirály mellett fokozottan védett cigányrécék is fészkelnek. Hihetetlen látvány a kis területen, szorosan egymás mellett fészkelő, ezeryi madár! Kócsagok, gémekek, vadkacsák, ragadozó madarak életébe is bepilanthat a látogató.

Éppúgy, mint egy másik, környékünkön lévő, nemzetközi jelentőségű védett területen, a Csongrád és Békés megye hatá-

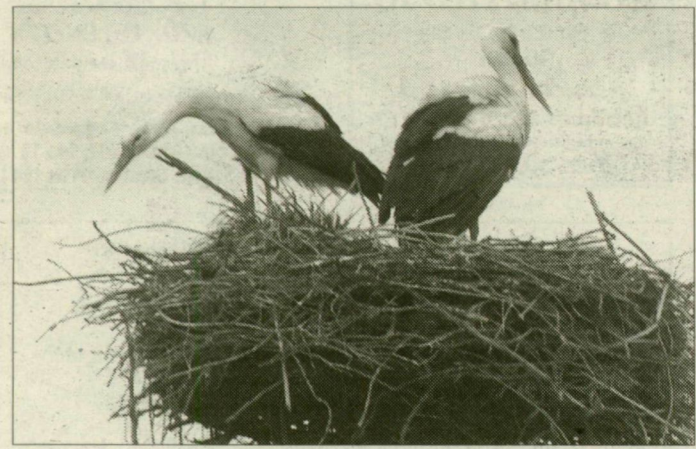
A ZÖLDTURIZMUS ÉVE

A zöldturizmus évének nyilvánította 2007-et a Magyar Turizmus Zrt. – hangzott el a belső turizmus területén tevékenykedő országos cég sajtótájékoztatóján. A zrt. közvéleménykutatást végzett, hogy a turisztika mely ágai iránt mutatkozik a leggyorsabb növekedés. Kiderült: a természetjárás, az élővilág megfigyelése, az ökoturizmus rengeteg embert érdekel – de mert nem tudják, milyen lehetőségek vannak, sokan inkább el sem indulnak. Ezen szeretne változtatni a zrt., a zöldturizmus évének programsorozatán belül számtalan lehetőséget ismertetve.

Kardoskúton szürkemarhagulyát is láthatnak a kirándulók. Fotó: DM/DV

Alsóvárosi gólyapár

Megérkeztek a szeged-alsóvárosi Vadkerti térre az időtlen idők óta évről évre ott költő gólyák – tájékoztatta lapunkat a környéken lakó Barna István. Egyébként természetjárók már több mint egy héttel ezelőtt is láttak gólyát – amely a tiszai medencék kikötő partján kéregetett halat a horgászoktól. Fotó: Segesvári Csaba

TAVASZI PROGRAMOK

A szegedi Fehér-tó melletti, első tavaszi, nyílt túra március 31-én lesz – e napon egyébként pedagógusoknak ingyenes a bemenet. A turisztaszezon április 3-ától indul az idén, szakvezetést minimum tízfős csoportok kérhetnek a Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság szegedi irodáján, időben bejelentkezve. Megközelítés: Szeged felől a régi E5-ösön haladva a 158-as kilométerkő környékén található parkolóban meg kell állni, mellette van a bemutatóház, melyet nemzeti parkos tábla is jelez. Ha az ember északról jön, a Sándorfalva-Szatymaz körforgalomtól még egy kilométert kell menni délre.

rán lévő kardoskúti Fehér-tónál, amely a Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság féltett kincse. Kardoskút-Pusztaközpontban múzeum fogadja az érdeklődőket, mely bemutatja a terület madárvilágát. Aki előben szeretné mindezt látni, kilátóról tekinthet be a védett területre.

Német turisták napokat képesek a kilátóban ülni, hogy lenycevőre kaphassák a ritka madarakat. De egyre inkább a magyarok is – halljuk *Hanyecz Katalin* élővilág-védelmi osztályvezetőtől. Ósi magyar háziállatok – szürkemarhagulya, cigája- és rackajuhnyáj – is megfigyelhetők itt. Bejelentkezni, szakvezetést kérni az igazgatóság szarvasi központjában lehet. Szegedről Kardoskútra egy óra alatt el lehet érni Hódmezővásárhelyen át.

F. CS.

Bevált a vásárhelyi ügyeleti vállalkozás

Terepjáróval jár az orvos

Fotó: Tésik Attila

Kóhidi Csabát megfenyegették: ha nem segít a nagymamán, meghal

Bevált a Hódmezővásárhelyen és környékén tavaly bevezetett új orvosi ügyeleti rendszer. A magánvállalkozás által koordinált csapat a legtávolabbi tanyákra is eljut. Az ügyeletet vállaló, terepjáróval kivonuló orvosoknak azonban sokszor nincs könnyű dolguk, néhol harapós kutyával találkozhatnak, másutt azzal szembesülnek, hogy a páciensnek vizitdíjat kellene fizetnie, de nem tud, mert nincs annyi pénze.

Egy éve szervezi a Vásárhely bel- és külterületét, valamint a Mártélyt érintő orvosi ügyelet ellátását egy magánvállalkozás. A Panacea 2000 Kft. zömmel szegediekkel álló orvos-csoporttal dolgozik. *Tanács Gábor* ügyvezető igazgató arról számolt be, hogy nemrég új terepjárót vásárolt a város önkormányzata, hogy a tanyán élőket viszontagságos időjárási körülmények esetén is biztosan elérjék az orvosok. *Mihály János* gépkocsivezető szerint egyszerűen sem akadtak még el az összkerekes járgánnyal.

A régi Lada megérett már a cserére, hiszen évente csaknem 2 ezer esethez kell kivonulnunk. A gyors helyszínre érkezés sokszor szó szerint életbe vágóan fontos, hiszen az utóbbi hónapokban volt rá példa, hogy sike-

resen újracsatoltunk egy beteget, akinek megállt a légzése. A segélyhívások egyébként Szegeden csörögnek ki, az itt ügyelő kolléga dönti el, hogy a mentőket, vagy az ügyeletet riasztja. Több orvos is dolgozik Vásárhelyen, egy hónapban jellemzően 2-3 alkalommal kerül rá a sor egy kollégára – foglalta össze az igazgató.

A Szegeden élő házi orvos, *Kóhidi Csaba* havonta 5-6 alkalommal megy Vásárhelyre, de, mint mondta, szívesen teszi, nem jelent számára gondot, hogy más városban teljesítse szolgálatát. Az erőszakkal és a butasággal azonban van, hogy meggyűlik a baja.

Nem mindig vesztélytelen ügyeletben szolgálni, Vásárhelyen már kétszer is átéltem életvesztélyes fenyegetést, okot persze egyikre sem adtam. Egyszer a rendelés kapujában várt késsel egy általam még sosem látott férfi, azzal, hogy azt most a hasamba állítja. Más alkalommal egy heves vérmérsékletű familiához vonultunk ki, ahol közölték: ha a nagymama nem kel fel, az életem bánja. Mindemellett szeretem ezt a szakmát, és a veszély sem tántorít el attól, hogy folytassam. Persze, kellemetlenly gyakran adódik, a szabadon eresztett kutya gyakori jelenség, amikor magánhához hívnak, mindig megkérdezem, hogy az ebet bezárták-e – mondta

Kóhidi doktor, akinek vasárnap nyugalmas délelőttje volt, mindössze két beteghez kellett kivonulnia a város területén belül.

Érdekes esetek gyakran adódnak: nemrég a rendelőintézet kapujától harminc méterre álló ház lakójához kellett kivonulni – az idős nő egyébként az orvosok szerint a saját lábán is bejuthatott volna a rendelőbe, a probléma csak annyi volt, hogy nem tudta: ilyen közel van az ügyelet. Nem minden riasztás indokolt, Kóhidi Csabát szintén Vásárhelyen hajnali kettőkor is riasztották egy esethez, ahol a néni csak felébredt, és valakivel beszélgetni akart.

I. SZ.

A VIZITDÍJ A TANYÁN IS KÖTELEZŐ

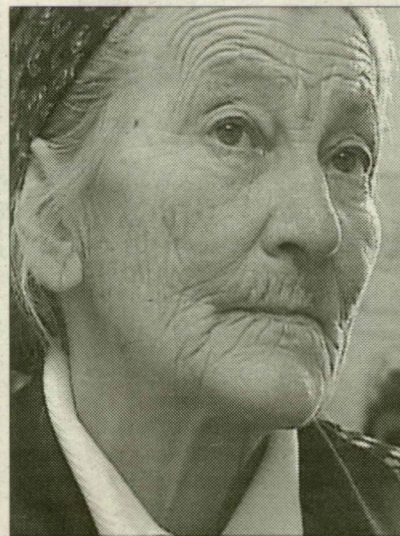
Aki nem az egészségügyi tárca listáján szereplő betegségek – gyakorlatilag az életet közvetlenül veszélyeztető sérülések, rohamok – valamelyikét szenved el, ezer forintos vizitdíjat köteles fizetni, akkor is, ha egy távoli tanyán, nagy szegénységben él. Kóhidi Csaba elmondta: a betegek általában ki tudják fizetni az összeget, de vonultak már olyan, tanyán élő páciensekhez, akiknél nem volt ennyi pénz – nekik írásban nyilatkoznak kell róla, hogy ezzel az összeggel tartoznak az államnak.

Elboronálva Szentesen – A szereplők nem ismerik egymást

Dokumentum a magyar tanyavilágról

Talán Csaba kapta a legjobb operatőrnek járó díjat az idei magyar filmszemlén a szentesi tanyavilágban forgatott alkotásáért. Az *Elboronálva* című, huszonkét perces alkotás pillanatfelvételt egy letűntnek hitt életformáról. A film két főszereplője természetesen szentesi.

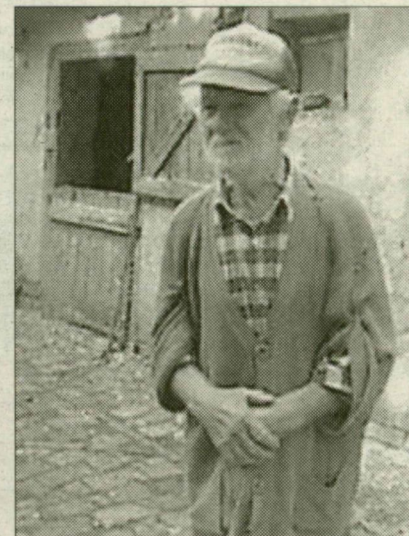
Örökre szóló mozgóképet készítettek egy eltűnő vagy erősen átalakuló életformáról az *Elboronálva* című film alkotói. Bevallásuk szerint évek óta foglalkoztatta őket a téma. *Vági Barbara* szerkesztő Orosházán született, kötődése az Alföldhöz erősödött a közelmúltbeli árvízi forgatások kapcsán. Lapunknak azt mondta, mindig is kíváncsi volt arra, hogyan élnek az emberek a tanyákon. Azokban a kicsi házakban, amelyek az út széléről látszanak a távolban, ahol kifejezetten száradnak a ru-

Ilonka néni és János bácsi életét mutatja be a dokumentumfilm. Fotó: DV

hák, kutya szaladgál a ház körül.

Hevesi Ilona és *Földvári Nagy János* egymástól egy kilométerre él Nagytóke és Kajánújfalu határában. Egymással soha nem találkoztak. Magánnyal küszködnek a lassú hétköznapok folyásában, töprengések és valódi tennivalók között

telnek náluk az évek. A film szerkesztője és operatőre egy esztendőn át időről időre meglátogatták őket, télen, tavasszal, nyáron és ősszel.

Vági Barbara úgy érezte, hogy a két ember kifejezetten közel került egymáshoz: mindketten nagyon nyitottak és csodálatos emberek. A két idős ember rendszerint visszavárta a filmeseket.

Elkészült egy huszonkét perces dokumentumfilm, amelynek képi megfogalmazása kevésbé realista, mégis reális világról szól. *Talán Csaba* a zsűri értékelése szerint a tanyavilágban élő emberek lassú elmúlásának érzékeny operatőri eszközökkel történő ábrázolásáért érdemelte ki a legjobb operatőrnek járó díjat a 38. Magyar Filmszemlén. Az operatőr ezzel kapcsolatban lapunknak úgy fogalmazott: a díj számára megerősítés.

BLAHÓ GABRIELLA

PÁRIZSBAN IS VETÍTETTÉK

A film alkotói a szentesi tanyagondnoki szolgálatól kértek először segítséget a forgatáshoz. *Kaiser Andrea*, a szolgálat vezetője elmondta lapunknak, hogy a filmek elsősorban családok miatt szerettek volna bemutatni. Ők javasolták nekik Ilonka nénit és János bácsit, a művészek pedig meggyőződtek róla, hogy mindketten érdekes, értékes emberek. A bemutató óta az idős férfi beköltözött Szentesenre, az asszony viszont ma is a tanyán él. A film kifejezetten a filmszemlére készült, vetítette a TV 2, a Civil Tv, játszották párizsi filmszínházak.